

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

26. oktober 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 354/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2015/C 354/02 Dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 354/03 Sag C-398/13 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. september 2015 — Inuit Tapiriit m.fl. mod Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — forordning (EF) nr. 737/2010 — forordning om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1007/2009 — handel med sælprodukter — restriktioner for import og markedsføring af nævnte produkter — gyldighed — retsgrundlag — artikel 95 EF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 17 — FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder — artikel 19) 4

2015/C 354/04	Sag C-526/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — UAB »Fast Bunkering Klaipėda« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestiniių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 148, litra a) — levering af varer — begreb — fritagelse — levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til fartøjer, som anvendes til sejlads i rum sø — levering til mellemmand, der handler i eget navn)	5
2015/C 354/05	Sag C-89/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. september 2015 — A2A SpA mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — fastlæggelse af beregning af renter vedrørende tilbagebetaling af støtte, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet — simple renter eller renters rente — national lovgivning, der med henblik på beregning af renter henviser til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 794/2004 — beslutning om tilbagebetaling, der er meddelt inden ikrafttrædelsen af denne forordning)	5
2015/C 354/06	Sag C-110/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — Horațiu Ovidiu Costea mod SC Volksbank România SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Oradea — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 2, litra b) — begrebet »forbruger« — kreditaftale indgået af en fysisk person, som udøver advokatvirksomhed — tilbagebetaling af kredit sikret ved en ejendom tilhørende låntagers advokatkontor — låntager har den nødvendige viden for at vurdere, om et kontraktvilkår er urimeligt, inden undertegnelse af aftale)	6
2015/C 354/07	Sag C-125/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — Iron & Smith kft mod Unilever NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — varemærker — registrering af et nationalt varemærke, som er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke — EF-varemærke, der er velkendt i Den Europæiske Union — renomméets geografiske udstrækning)	7
2015/C 354/08	Sag C-127/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. september 2015 — Andrejs Surmačs mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā Tiesa (Letland)) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 94/19/EF — bilag I, punkt 7 — indskudsgarantiordning — udelukkelse af visse indskydere fra indskudsgarantiordningen — udelukkelse af »et medlem af ledelsen«)	7
2015/C 354/09	Sag C-309/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. september 2015 — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) og Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno og Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — national lovgivning — meddelelse og fornyelse af opholdstilladelse — betingelse — obligatorisk finansielt bidrag — beløb otte gange højere end for opnåelse af et nationalt identitetskort — tilsidesættelse af principperne i direktiv 2003/109/EF)	8
2015/C 354/10	Sag C-321/14: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. september 2015 — Colena AG mod Karnevalservice Bastian GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — kosmetiske produkter — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1223/2009 — anvendelsesområde — farvekontaktlinser med motiver og uden styrke — angivelse på emballagen, som betegner det omhandlede produkt som værende et kosmetisk produkt — forbrugerbeskyttelse)	9

2015/C 354/11	Sag C-383/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. september 2015 — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) mod Société Sodiaal International (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af Unionens finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3 — tilbagesøgning af fællesskabsstøtte — administrativ sanktion — administrativ foranstaltning — forældelsesfrist)	9
2015/C 354/12	Sag C-386/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. september 2015 — Groupe Steria SCA mod Ministère des finances et des comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Versailles — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — skatte Lovgivning — etableringsfrihed — direktiv 90/435/EØF — artikel 4, stk. 2 — udlodning af udbytte på tværs af grænserne — selskabsskat — koncernbeskatning (fransk »intégration fiscale«) — skattefritagelse for udbytte udloddet af datterselskaber, der tilhører en skattemæssigt integreret koncern — hjemstedskrav — udbytte udloddet af ikke-hjemmehørende datterselskaber — ikke-fradragsberettigede omkostninger og udgifter i forbindelse med kapitalandele).	10
2015/C 354/13	Sag C-463/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. september 2015 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 24, stk. 1, artikel 25, litra b), artikel 62, stk. 2, artikel 63 og artikel 64, stk. 1 — begrebet »levering af tjenesteydelser« — abonnementsaftale om rådgivningsydelser — afgiftspligtens indtræden — nødvendigt at godtgøre, at ydelserne faktisk er leveret — afgiftens forfald).	11
2015/C 354/14	Sag C-342/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. juli 2015 — Leopoldine Gertraud Piringner.	11
2015/C 354/15	Sag C-375/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 15. juli 2015 — BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG mod Verein für Konsumenteninformation.	12
2015/C 354/16	Sag C-380/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Baleares (Spanien) den 16. juli 2015 — Francisca Garzón Ramos og José Javier Ramos Martín mod Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. og Intercotrans S.L..	13
2015/C 354/17	Sag C-382/15 P: Appel iværksat den 15. juli 2015 af Skype til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. maj 2015 i sag T-183/13 — Skype mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	14
2015/C 354/18	Sag C-383/15 P: Appel iværksat den 15. juli 2015 af Skype til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. maj 2015 i sag T-423/12 — Skype mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	15
2015/C 354/19	Sag C-384/15 P: Appel iværksat den 15. juli 2015 af Skype til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. maj 2015 i sag T-184/13 — Skype mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	16

2015/C 354/20	Sag C-387/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 17. juli 2015 — Hilde Orleans m.fl. mod Vlaams Gewest, Intervenient: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen	18
2015/C 354/21	Sag C-388/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 17. juli 2015 — Denis Malcorp m.fl. mod Vlaams Gewest, Intervenient: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen	19
2015/C 354/22	Sag C-395/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Spanien) den 22. juli 2015 — Mohamed Daouidi mod Bootes Plus S.L., Fondo de Garantía Salarial og Ministerio Fiscal	19
2015/C 354/23	Sag C-398/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. juli 2015 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce mod Salvatore Manni	20
2015/C 354/24	Sag C-431/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Cantabria (Spanien) den 7. august 2015 — Liberbank, S.A. mod Rafael Piris del Campo	21
2015/C 354/25	Sag C-433/15: Sag anlagt den 6. august 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	22
2015/C 354/26	Sag C-443/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af The Labour Court, Ireland (Irland) den 13. august 2015 — Dr David L. Parris mod Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform og Department of Education and Skills	24
2015/C 354/27	Sag C-445/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 17. august 2015 — The Queen on the application of Nutricia Limited mod Secretary of State for Health	25
2015/C 354/28	Sag C-458/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 28. august 2015 — straffesag mod K.B.	27
2015/C 354/29	Sag C-468/15 P: Appel iværksat den 3. september 2015 af PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 25. juni 2015 i sag T-26/12, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union	27
2015/C 354/30	Sag C-257/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. juli 2015 — Michael Ihden og Gisela Brinkmann mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover — Tyskland)	28
2015/C 354/31	Sag C-299/15: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 16. juli 2015 — Daniele Striani, Mad Management SPRL, Franck Boucher, m.fl., RFC. Seresien ASBL mod Union européenne des Sociétés de Football Association (UEFA), Union Royale Belge des Sociétés de Football — Association (URBSFA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien)	29

Retten

2015/C 354/32	Sag T-30/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX PROPRE FABRICATION) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX PROPRE FABRICATION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	30
2015/C 354/33	Sag T-77/14: Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på grå baggrund) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver af hvide prikker på grå baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	30
2015/C 354/34	Forenede sager T-91/14 og T-92/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Schniga mod CPVO — Brooklyn New Zealand (Gala Schnitzer) (Plantesorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for æblesorten Gala Schnitzer — teknisk afprøvning — sontring — vejledende afprøvningsprincipper — Sortsmyndighedens præsidents skønsbeføjelse).	31
2015/C 354/35	Sag T-94/14: Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på blå baggrund) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver hvide prikker på blå baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	32
2015/C 354/36	Sag T-143/14: Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på gul baggrund) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver hvide prikker på gul baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	32
2015/C 354/37	Sag T-144/14: Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på elfenbenshvid baggrund) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver hvide prikker på elfensbenhvid baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).	33
2015/C 354/38	Sag T-321/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Volkswagen mod KHIM (STREET) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket STREET — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 207/2009).	33
2015/C 354/39	Sag T-568/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO FLUIDE DE PLANTE PROPRE FABRICATION) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO FLUIDE DE PLANTE PROPRE FABRICATION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	34
2015/C 354/40	Sag T-569/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO COMPLEXE DE PLANTES ENRICHI EN PROTÉINES PROPRE FABRICATION) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO COMPLEXE DE PLANTES ENRICHI EN PROTÉINES PROPRE FABRICATION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35

2015/C 354/41	Sag T-570/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO MIT PFLANZENFLUID AUS EIGENER HERSTELLUNG) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO MIT PFLANZENFLUID AUS EIGENER HERSTELLUNG — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35
2015/C 354/42	Sag T-571/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2015/C 354/43	Sag T-572/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO CON ESTRATTI VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO CON ESTRATTI VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2015/C 354/44	Sag T-608/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (ORGANIC WITH PLANT FLUID FROM OUR OWN PRODUCTION) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket ORGANIC WITH PLANT FLUID FROM OUR OWN PRODUCTION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	37
2015/C 354/45	Sag T-609/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (ORGANIC PROTEIN RICH PLANT COMPLEX FROM OUR OWN PRODUCTION) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket ORGANIC PROTEIN RICH PLANT COMPLEX FROM OUR OWN PRODUCTION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	38
2015/C 354/46	Sag T-610/14: Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO organic) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO organic — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	38
2015/C 354/47	Sag T-441/13: Rettens kendelse af 1. september 2015 — Makhoul mod Rådet (Annulætionssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — fejlbedømmelse — ejendomsret — ret til respekt for privatliv — proportionalitet — retskraft — søgsmålsfrist — formaliteten — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	39
2015/C 354/48	Sag T-523/14: Rettens dom af 27. august 2015 — Squeeze Life mod KHIM — Evolution Fresh (SQUEEZE LIFE) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — berigtigelse af den afgørelse, hvorved sagens behandling ved appelkammeret afsluttes — uforholdsmæssig afbødning af afgørelse)	40
2015/C 354/49	Sag T-495/15: Sag anlagt den 27. august 2015 — Sociedad agraria de transformación nº 9982 Montecitrus mod KHIM — Spanish Oranges (MOUNTAIN CITRUS SPAIN)	40
2015/C 354/50	Sag T-499/15: Sag anlagt den 31. august 2015 — LG Electronics mod KHIM — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMILE)	41
2015/C 354/51	Sag T-500/15: Sag anlagt den 31. august 2015 — LG Electronics mod KHIM — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY PRO)	42

2015/C 354/52	Sag T-503/15: Sag anlagt den 1. september 2015 — Aranynektár mod KHIM — Naturval Apícola (Natür-bal).	43
2015/C 354/53	Sag T-504/15: Sag anlagt den 2. september 2015 — Raffaello Gutti mod KHIM — Transformados del Sur (CAMISERIA LA ESPAÑOLA)	43
2015/C 354/54	Sag T-507/15: Sag anlagt den 2. september 2015 — Polen mod Kommissionen	44
2015/C 354/55	Sag T-509/15: Sag anlagt den 3. september 2015 — Kessel medintim mod KHIM — Janssen-Cilag (Premeno)	45
2015/C 354/56	Sag T-510/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — Mengozzi mod KHIM — Consorzio per la Tutela dell'Olio Extravergine di Oliva Toscano (TOSCORO)	46
2015/C 354/57	Sag T-512/15: Sag anlagt den 4. september 2015 — Sun Cali mod KHIM — Abercrombie & Fitch Europe (SUN CALI)	47
2015/C 354/58	Sag T-513/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — Gruppe Nymphenburg Consult mod KHIM (Limbic® Map)	48
2015/C 354/59	Sag T-516/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — Gruppe Nymphenburg Consult mod KHIM (Limbic® Types)	48
2015/C 354/60	Sag T-517/15: Sag anlagt den 7. september 2015 — Gruppe Nymphenburg Consult mod KHIM (Limbic® Sales)	49
2015/C 354/61	Sag T-518/15: Sag anlagt den 2. september 2015 — Frankrig mod Kommissionen	50
2015/C 354/62	Sag T-520/15 P: Appel iværksat den 7. september 2015 af Filip Mikulik til prøvelse af Personalerettens dom af 25. juni 2015 i sag F-67/14, Mikulik mod Rådet	51
2015/C 354/63	Sag T-522/15: Sag anlagt den 10. september 2015 — CCPL m.fl. mod Kommissionen.	52
2015/C 354/64	Sag T-523/15: Sag anlagt den 10. september 2015 — Italmobiliare m.fl. mod Kommissionen	53
Retten for EU-Personalesager		
2015/C 354/65	Sag F-103/15: Sag anlagt den 16. juli 2015 — ZZ mod Europa-Kommissionen	55
2015/C 354/66	Sag F-111/15: Sag anlagt den 31. juli 2015 — ZZ mod Kommissionen	55
2015/C 354/67	Sag F-119/15: Sag anlagt den 20. august 2015 — ZZ mod Europol	56
2015/C 354/68	Sag F-120/15: Sag anlagt den 20. august 2015 — ZZ mod Europol	56
2015/C 354/69	Sag F-121/15: Sag anlagt den 21. august 2015 — ZZ mod Kommissionen	57
2015/C 354/70	Sag F-122/15: Sag anlagt den 22. august 2015 — ZZ mod Kommissionen	57

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 354/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 346 af 19.10.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 337 af 12.10.2015

EUT C 328 af 5.10.2015

EUT C 320 af 28.9.2015

EUT C 311 af 21.9.2015

EUT C 302 af 14.9.2015

EUT C 294 af 7.9.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2015/C 354/02)

Den 8. oktober 2015 har Retten i plenarmøde som følge af I.S. Forresteres tiltrædelse som dommer ved Retten truffet beslutning om at ændre Rettens afgørelse af 23. oktober 2013 ⁽¹⁾ om dommernes fordeling mellem afdelingerne.

For perioden fra den 8. oktober 2015 til den 31. august 2016 tilknyttes dommerne afdelingerne på følgende måde:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

Vicepræsident H. Kanninen og dommerne I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni og L. Madise

Første Afdeling med tre dommere:

Vicepræsident H. Kanninen

dommer I. Pelikánová

dommer E. Buttigieg

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro og dommerne E. Bieliūnas, S. Gervasoni, L. Madise og I.S. Forrester

Anden Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro

dommer S. Gervasoni

dommer L. Madise

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas og dommerne I. Labucka, E. Bieliūnas, V. Kreuschitz og I.S. Forrester

Tredje Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas

dommer E. Bieliūnas

dommer I.S. Forrester

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M. Prek og dommerne I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović og V. Kreuschitz

Fjerde Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M. Prek

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013, s. 2.

dommer I. Labucka

dommer V. Kreuschitz

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović og A. Collins

Femte Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich

dommer J. Schwarcz

dommer V. Tomljenović

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Bialecka, A. Collins og I. Ulloa Rubio

Sjette Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen

dommer F. Dehousse

dommer A. Collins

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M. van der Woude og dommerne I. Wiszniewska-Bialecka, M. Kancheva, C. Wetter og I. Ulloa Rubio

Syvende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M. van der Woude

dommer I. Wiszniewska-Bialecka

dommer I. Ulloa Rubio

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias og dommerne O. Czúcz, A. Popescu, M. Kancheva og C. Wetter

Ottende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias

dommer M. Kancheva

dommer C. Wetter

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand G. Berardis og dommerne O. Czúcz, I. Pelikánová, A. Popescu og E. Buttigieg

Niende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand G. Berardis

dommer O. Czúcz

dommer A. Popescu

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. september 2015 — Inuit Tapiriit m.fl. mod Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-398/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 737/2010 — forordning om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1007/2009 — handel med sælprodukter — restriktioner for import og markedsføring af nævnte produkter — gyldighed — retsgrundlag — artikel 95 EF — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 17 — FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder — artikel 19)

(2015/C 354/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi og Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (ved advokaterne H. Viaene, J. Bouckaert og D. Gillet)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og C. Hermes, som befuldmægtigede), Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og J. Rodrigues, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Michoel og M. Moore, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2. Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, Jaypootie Moesesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi og Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

3. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver især deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — UAB »Fast Bunkering Klaipėda« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Litauen)

(Sag C-526/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 148, litra a) — levering af varer — begreb — fritagelse — levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, til fartøjer, som anvendes til sejlads i rum sø — levering til mellemmand, der handler i eget navn)

(2015/C 354/04)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Fast Bunkering Klaipėda«

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Konklusion

Artikel 148, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den fritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, i princippet ikke finder anvendelse på levering af varer bestemt som brændstof og forsyninger, herunder proviant, som sker til mellemmand, der handler i eget navn, selv om den endelige anvendelse på leveringstidspunktet er kendt og godtgjort, og beviser, som bekræfter dette, er indleveret til afgiftsmyndigheden i overensstemmelse med en national lovgivning. Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende kan den nævnte fritagelse dog finde anvendelse, hvis overførslen til de nævnte mellemmand af ejendomsretten til de pågældende varer efter de i gældende national ret fastsatte former tidligst indtræder samtidig med det tidspunkt, hvor driftsherrerne af fartøjer, som anvendes til sejlads i rum sø, bliver bemyndiget til faktisk at råde over disse varer, som var de ejere heraf, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 7.12.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 3. september 2015 — A2A SpA mod Agenzia delle Entrate (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Sag C-89/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — fastlæggelse af beregning af renter vedrørende tilbagebetaling af støtte, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet — simple renter eller renters rente — national lovgivning, der med henblik på beregning af renter henviser til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 794/2004 — beslutning om tilbagebetaling, der er meddelt inden ikrafttrædelsen af denne forordning)

(2015/C 354/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A2A SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Konklusion

Artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 og artikel 11 og 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af forordning nr. 659/1999 er ikke til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 24, stk. 4, i lovdekret nr. 185 af 29. november 2008 om hasteforanstaltninger vedrørende støtte til familier, arbejde, beskæftigelse og virksomheder med henblik på at omdefinere de nationale strategiske rammer i forbindelse med krisebekæmpelsen, med ændringer ophøjet til lov ved lov nr. 2 af 28. januar 2009, der med henvisning til forordning nr. 794/2004 foreskriver anvendelse af renters rente ved tilbagebetaling af statsstøtte, selv om den beslutning, hvorved denne støtte blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet og krævet tilbagebetalt, blev vedtaget og meddelt den pågældende medlemsstat forud for ikrafttrædelsen af denne forordning.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — Horațiu Ovidiu Costea mod SC Volksbank România SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Oradea — Rumænien)

(Sag C-110/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 2, litra b) — begrebet »forbruger« — kreditaftale indgået af en fysisk person, som udøver advokatvirksomhed — tilbagebetaling af kredit sikret ved en ejendom tilhørende låntagers advokatkontor — låntager har den nødvendige viden for at vurdere, om et kontraktvilkår er urimeligt, inden undertegnelse af aftale)

(2015/C 354/06)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Horațiu Ovidiu Costea

Sagsøgt: SC Volksbank România SA

Konklusion

Artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at en fysisk person, der udøver advokatvirksomhed, og som indgår en kreditaftale med en bank — uden at præcisere formålet med kreditten i denne kontrakt — kan anses for at være »forbruger« som omhandlet i denne bestemmelse, såfremt den nævnte aftale ikke er knyttet til denne advokats erhvervsmæssige aktivitet. Den omstændighed, at en fordring, der udspringer af den nævnte aftale, er sikret ved en sikkerhedsstillelse i form af pant, der er stillet af denne person i hans egenskab af repræsentant for sit advokatkontor, og omfatter fast ejendom, der anvendes til den nævnte persons udøvelse af erhvervsmæssig aktivitet, såsom en ejendom, der tilhører dette kontor, er ikke relevant i denne henseende.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. september 2015 — Iron & Smith kft mod Unilever NV
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)**

(Sag C-125/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærker — registrering af et nationalt varemærke, som er identisk med eller ligner et ældre EF-varemærke — EF-varemærke, der er velkendt i Den Europæiske Union — renomméets geografiske udstrækning)

(2015/C 354/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iron & Smith kft

Sagsøgt: Unilever NV

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at når et ældre EF-varemærkes renommé er godtgjort for en væsentlig del af Den Europæiske Unions område, som efter omstændighederne kan være sammenfaldende med en enkelt medlemsstats område, der ikke nødvendigvis er den medlemsstat, hvor ansøgningen om registrering af et yngre nationalt varemærke er blevet indgivet, må det konkluderes, at dette varemærke er velkendt inden for Den Europæiske Union. De kriterier, der er blevet udledt af retspraksis vedrørende den reelle brug af et EF-varemærke, er ikke som sådan relevante med henblik på at afgøre, om et varemærke er »velkendt« som omhandlet i dette direktivs artikel 4, stk. 3.
- 2) Når det ældre EF-varemærke allerede har opnået et renommé inden for en væsentlig del af Den Europæiske Unions område, men ikke hos den relevante kundekreds i den medlemsstat, hvor det yngre nationale varemærke, der er berørt af indsigelsen, er søgt registreret, er indehaveren af EF-varemærket berettiget til den beskyttelse, der er indført ved artikel 4, stk. 3, i direktiv 2008/95, når det viser sig, at en kommercielt set ikke ubetydelig del af nævnte kundekreds har kendskab til dette varemærke, skaber en sammenhæng mellem dette og det yngre varemærke, og at der under hensyntagen til alle de relevante faktorer i det foreliggende tilfælde enten er sket en faktisk og aktuel krænkelse af EF-varemærket, eller, hvis dette ikke er tilfældet, at der er en alvorlig risiko for, at en sådan krænkelse indtræder i fremtiden.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 10.6.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. september 2015 — Andrejs Surmačš mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā Tiesa (Letland))

(Sag C-127/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 94/19/EF — bilag I, punkt 7 — indskudsgarantiordning — udelukkelse af visse indskydere fra indskudsgarantiordningen — udelukkelse af »et medlem af ledelsen«)

(2015/C 354/08)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā Tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrejs Surmačs

Sagsøgt: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Konklusion

- 1) Listen over de indskud, der er udelukket i henhold til bilag I, punkt 7, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009, er udtømmende, således at medlemsstaterne ikke i deres nationale ret kan fastsætte andre kategorier af indskydere, som med hensyn til de udøvede funktioner ikke henhører under de begreber, der er opført på listen i samme punkt, med henblik på at anvende udelukkelsen fra indskudsgarantien på dem.
- 2) Bilag I, punkt 7, til direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, skal fortolkes således, at medlemsstaterne som medlem af ledelsen kan udelukke personer fra den i dette direktiv fastsatte garanti, hvis disse personer på grund af den funktion, som de varetager i kreditinstituttet, uanset benævnelsen af denne funktion, er i besiddelse af et vist oplysningsgrundlag og visse kompetencer, der sætter dem i stand til at bedømme dette kreditinstituts reelle finansielle situation og de risici, der er forbundet med dets virksomhed.

(¹) EUT C 159 af 26.5.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. september 2015 — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) og Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) mod Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno og Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-309/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding — direktiv 2003/109/EF — national lovgivning — meddelelse og fornyelse af opholdstilladelse — betingelse — obligatorisk finansielt bidrag — beløb otte gange højere end for opnåelse af et nationalt identitetskort — tilsidesættelse af principperne i direktiv 2003/109/EF)

(2015/C 354/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL) og Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Konklusion

Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/51/EU af 11. maj 2011, er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter tredjelandsstatsborgere, som ansøger om meddelelse eller fornyelse af en opholdstilladelse i den omhandlede medlemsstat, pålægges at betale et gebyr, der kan variere mellem 80 og 200 EUR, for så vidt som et sådant gebyr er uforholdsmæssigt i forhold til det mål, der tilsigtes med dette direktiv, og kan skabe en hindring for udøvelsen af de rettigheder, som er tillagt herved.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 3. september 2015 — Colena AG mod Karnevalservice Bastian GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-321/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — kosmetiske produkter — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1223/2009 — anvendelsesområde — farvekontaktlinser med motiver og uden styrke — angivelse på emballagen, som betegner det omhandlede produkt som værende et kosmetisk produkt — forbrugerbeskyttelse)

(2015/C 354/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colena AG

Sagsøgt: Karnevalservice Bastian GmbH

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter skal fortolkes således, at farvekontaktlinser med motiver og uden styrke ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde uanset det forhold, at deres emballage omfatter angivelsen »kosmetisk øjertilbehør underlagt kosmetikdirektivet«.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 3. september 2015 — Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) mod Société Sodiaal International (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-383/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af Unionens finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3 — tilbagesøgning af fællesskabsstøtte — administrativ sanktion — administrativ foranstaltning — forældelsesfrist)

(2015/C 354/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Sagsøgt: Société Sodiaal International

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at den forældelsesfrist, der fastsættes deri, skal finde anvendelse ikke alene for retsforfølgning af uregelmæssigheder, som fører til pålæggelse af administrative sanktioner som omhandlet i denne forordnings artikel 5, men også for retsforfølgning, der fører til vedtagelse af administrative foranstaltninger som omhandlet i forordningens artikel 4.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. september 2015 — Groupe Steria SCA mod Ministère des finances et des comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Versailles — Frankrig)

(Sag C-386/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skattelovgivning — etableringsfrihed — direktiv 90/435/EØF — artikel 4, stk. 2 — udlodning af udbytte på tværs af grænserne — selskabsskat — koncernbeskatning (fransk »intégration fiscale«) — skattefritagelse for udbytte udloddet af datterselskaber, der tilhører en skattemæssigt integreret koncern — hjemstedskrav — udbytte udloddet af ikke-hjemmehørende datterselskaber — ikke-fradragsberettigede omkostninger og udgifter i forbindelse med kapitalandele)

(2015/C 354/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Groupe Steria SCA

Sagsøgt: Ministère des finances et des comptes publics

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning om skattemæssig integration, hvorefter et skattemæssigt integreret moderselskab har ret til neutralisering af en medregnet forholdsmæssig andel af omkostninger og udgifter, fastsat til 5 % af det samlede nettoudbytte, som dette moderselskab har modtaget fra hjemmehørende selskaber, der deltager i den integrerede koncern, når moderselskabet ifølge denne lovgivning ikke har mulighed for en sådan neutralisering for så vidt angår udbytte, som det modtager fra datterselskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som objektivt set efter moderselskabets valg ville kunne være omfattet af denne mulighed, såfremt datterselskaberne havde været hjemmehørende i Frankrig.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 3. september 2015 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-463/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 24, stk. 1, artikel 25, litra b), artikel 62, stk. 2, artikel 63 og artikel 64, stk. 1 — begrebet »levering af tjenesteydelser« — abonnementsaftale om rådgivningsydelser — afgiftspligtens indtræden — nødvendigt at godtgøre, at ydelserne faktisk er leveret — afgiftens forfald)

(2015/C 354/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Konklusion

- 1) Artikel 24, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at begrebet »levering af ydelser« omfatter abonnementsaftaler om levering af rådgivningsydelser til en virksomhed af bl.a. juridisk, handelsmæssig og økonomisk karakter, hvor tjenesteyderen har stillet sig til rådighed for kunden i aftalens løbetid.
- 2) For så vidt angår abonnementsaftaler om rådgivningsydelser som de i hovedsagen omhandlede skal artikel 62, stk. 2, artikel 63 og artikel 64, stk. 1, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at afgiftspligten i forbindelse med disse indtræder og forfalder ved udløbet af den periode, for hvilken betalingen er aftalt, uden at det kommer an på, om og hvor ofte kunden faktisk har gjort brug af tjenesteyderens ydelser.

⁽¹⁾ EUT C 439 af 8.12.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. juli 2015 — Leopoldine Gertraud Piringner

(Sag C-342/15)

(2015/C 354/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Rekvirent og revisionsappellant: Leopoldine Gertraud Piringner

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, andet punktum, i Rådets direktiv 77/249/EØF⁽¹⁾ om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at en medlemsstat kan bestemme, at bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, er undtaget fra advokaters fri udveksling af tjenesteydelser, og at udøvelsen af denne virksomhed er forbeholdt de offentlige notarer?
- 2) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse i registreringsstaten (Østrig), hvorefter det er forbeholdt offentlige notarer at foretage bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, hvilket indebærer, at en erklæring vedrørende en underskrifts ægthed, der er udstedt af en advokat, der er etableret i Den Tjekkiske Republik, i dennes hjemstedsstat, ikke anerkendes i registreringsstaten, selv om denne erklæring efter tjekkisk ret har retsvirkning som officiel bekræftelse,

navnlig da

- a. spørgsmålet om anerkendelse af en erklæring vedrørende ægtheden af en underskrift på en tinglysningsanmodning i registreringsstaten, der er udstedt i Den Tjekkiske Republik af en advokat, som er etableret dér, vedrører en advokats indholdsmæssige udøvelse af en servicevirksomhed, som advokater, der er etableret i registreringsstaten, ikke kan udøve, og afslaget på anerkendelse af en sådan erklæring derfor ikke er omfattet af forbuddet mod restriktioner,

eller

- b. et sådant forbehold er begrundet for at sikre lovligheden og retssikkerheden med hensyn til retsakter (dokumenter vedrørende retshandler) og dermed tjener tvingende almene hensyn og desuden er nødvendigt for at nå dette mål i registreringsstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EØF af 22.3.1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78, s. 17).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 15. juli 2015 —
BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG mod Verein für
Konsumenteninformation**

(Sag C-375/15)

(2015/C 354/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Obersten Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

Appelindstævnte: Verein für Konsumenteninformation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF⁽¹⁾ om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenestedirektivet) fortolkes således, at en oplysning (i elektronisk form), der sendes fra banken til kundens e-mail-postkasse inden for rammerne af online-banking (e-banking), hvorved kunden efter at have logget på e-banking-webstedet kan få adgang til denne oplysning ved at klikke på den, meddeles kunden på et varigt medium?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal betalingstjenestedirektivets artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, fortolkes således, at det i et sådant tilfælde forholder sig således,

- a) at oplysningen fra banken ganske vist stilles til rådighed på et varigt medium, men ikke meddeles kunden, idet den blot gøres tilgængelig for kunden, eller
- b) at der i det hele taget blot er tale om, at oplysningen gøres tilgængelig uden anvendelse af et varigt medium?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13.11.2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Baleares (Spanien) den 16. juli 2015 — Francisca Garzón Ramos og José Javier Ramos Martín mod Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. og Intercotrans S.L.

(Sag C-380/15)

(2015/C 354/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Les Illes Balears

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Francisca Garzón Ramos og José Javier Ramos Martín

Sagsøgte: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. og Intercotrans S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 698, stk. 1, i Ley de Enjuiciamiento Civil, hvorefter en retsinstans i et almindelig søgsmål med påstand om annullation af et tvangsfuldbyrdsgrundlag under ingen omstændigheder kan træffe afgørelse om foreløbig udsættelse af den procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom, som er indledt på grundlag af dette tvangsfuldbyrdsgrundlag, som påstås at være ugyldigt, forenelig med princippet om adgang til effektive retsmidler i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (¹)?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares med, at den spanske regel er uforenelig med den nævnte artikel i Den Europæiske Unions charter, kan praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, navnlig den, som er fastsat i dommen i sag C-169/14 (²), Sánchez Morcillo og Abril García, da finde anvendelse i den foreliggende sag?

(¹) EFT 2000, C 364, s. 1.

(²) EU:C:2014:2099.

Appel iværksat den 15. juli 2015 af Skype til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. maj 2015 i sag T-183/13 — Skype mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-382/15 P)

(2015/C 354/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Skype (ved solicitors A. Carboni og M. Browne)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Sky IP International Ltd og Sky plc

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 5. maj 2015 i sag T-183/13 ophæves i sin helhed og sagen hjemvises til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til fornyet behandling af ansøgningen.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter i denne appel bærer deres egne omkostninger og betaler appellants omkostninger i forbindelse med denne appel og omkostningerne i forbindelse med (i) sagen for Retten, sag T-183/13, i forbindelse med (ii) sagens behandling for Harmoniseringskontorets Fjerde Appellkammer, sag R 2398/2010-4, og i forbindelse med (iii) indsigelse B 812 380 for indsigelsesafdelingen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt appelanbringende om, at Retten ved sin afgørelse i sag T-183/13 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 3 660 065 (»det anfægtede varemærke«) tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF Varemærker ⁽¹⁾. Navnlig begik Retten følgende fejl, da den traf afgørelse om at opretholde indstævntes konklusion om, at der forelå en risiko for forveksling:

1. Ved vurderingen af ligheden mellem de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af henholdsvis det anfægtede varemærke og intervenientens ældre varemærke, anvendte Retten en ukorrekt liste over de tjenesteydelser, der er omfattet af det anfægtede varemærke.
2. Retten foretog en ukorrekt vurdering af den relevante kundekreds' kendetegn, idet den undlod at tage hensyn til den omstændighed, at appellants Skype-tjeneste på tidspunktet for det anfægtede varemærkes prioritetsdato var baseret på en meget ny og innovativ form for teknologi (herefter »den relevante dato«), og at den relevante kundekreds derfor havde en teknisk ekspertise, som lå over gennemsnittet, og en bedre evne til at skelne mellem varemærker.
3. Retten synes fejlagtigt at have antaget, at appellants accept af, at de tjenesteydelser, som er omfattet af det anfægtede varemærke, er af samme art som visse af de tjenesteydelser, der er omfattet af det ældre varemærke, også var en accept af, at det ældre varemærke havde en høj grad af særpræg og/eller renommé for så vidt angår de områder, der havde sammenfald med specifikationen for det anfægtede varemærke på den relevante dato.
4. Retten anvendte i flere henseender lovgivningen fejlagtigt ved bedømmelsen af indstævntes vurdering af den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige lighed mellem de omhandlede varemærker, navnlig ved at støtte sig på den forkerte retlige antagelse af, at gennemsnitsforbrugeren læser enkeltstående, korte ord fra venstre mod højre, og ved at tillægge sammenfaldet af bogstaverne S-K-Y i begyndelsen af begge varemærker for stor betydning samt ved at undlade at tage hensyn til den omstændighed, at den begrebsmæssige forskel mellem dem modvirker enhver visuel eller fonetisk lighed.

5. Retten begik to væsentlige fejl ved at opretholde indstævntes konklusion om, at det ældre varemærke har en høj grad af særpræg for de varer og tjenesteydelser, som falder uden for intervenientens »kerne«-tjenesteydelser inden for tv-spredning: for det første baserede Retten sig med urette på brugen af det ældre mærke i forhold til intervenientens »kerne«-tjenesteydelser for derved at udlede et særpræg for andre tjenesteydelser, og for det andet tog den hensyn til beviser for brug, som lå efter den relevante dato.
6. I flere henseender anvendte Retten retsreglerne forkert, da den foretog helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, idet den undlod at tage hensyn til:
 - i. Det betydelige renommé, som det anfægtede varemærke havde på den relevante dato.
 - ii. Reelle beviser for, at de omhandlede varemærker har sameksisteret fredeligt på markedet i mere end ti år, uden at intervenienterne har anlagt et krænkelsessøgsmål, hvilket klart indikerer, at der ikke forelå en risiko for forveksling på den relevante dato.

Følgelig har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen: (1) ophæver Rettens dom i sag T-183/13 og hjemviser sagen til indstævnte med henblik på fornyet behandling af ansøgningen, samt (2) tilpligter indstævnte og eventuelle intervenienter at betale appellants omkostninger.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 15. juli 2015 af Skype til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. maj 2015 i sag T-423/12 — Skype mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-383/15 P)

(2015/C 354/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Skype (ved solicitors A. Carboni og M. Browne)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Sky IP International Ltd og Sky plc

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 5. maj 2015 i sag T-423/12 ophæves i sin helhed og sagen hjemvises til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til fornyet behandling af ansøgningen.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter i denne appel bærer deres egne omkostninger og betaler appellants omkostninger i forbindelse med denne appel og omkostningerne i forbindelse med (i) sagen for Retten, sag T-423/12, i forbindelse med (ii) sagens behandling for Harmoniseringskontorets Fjerde Appellkammer, sag R 1561/2010-4, og i forbindelse med (iii) indsigelse B 1 023 680 for indsigelsesafdelingen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt appellanbringende om, at Retten ved sin afgørelse i sag T-423/12 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 4 546 248 (»det anfægtede varemærke«) tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF Varemærker ⁽¹⁾. Navnlig begik Retten følgende fejl, da den traf afgørelse om at opretholde indstævntes konklusion om, at der forelå en risiko for forveksling:

1. Retten foretog en ukorrekt vurdering af den relevante kundekreds' kendetegn, idet den undlod at tage hensyn til den omstændighed, at appellants Skype-tjeneste på tidspunktet for det anfægtede varemærkes prioritetsdato var baseret på en meget ny og innovativ form for teknologi (herefter »den relevante dato«), og at den relevante kundekreds derfor havde en teknisk ekspertise, som lå over gennemsnittet, og en bedre evne til at skelne mellem varemærker.
2. Retten synes fejlagtigt at have antaget, at appellants accept af, at de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af det anfægtede varemærke, er af samme art som visse af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det ældre varemærke, også var en accept af, at det ældre varemærke havde en høj grad af særpræg og/eller renommé for så vidt angår de områder, der havde sammenfald med specifikationen for det anfægtede varemærke på den relevante dato.
3. Retten anvendte i flere henseender lovgivningen fejlagtigt ved bedømmelsen af indstævntes vurdering af den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige lighed mellem de omhandlede varemærker, navnlig ved at støtte sig på den forkerte retlige antagelse af, at gennemsnitsforbrugeren læser enkeltstående, korte ord fra venstre mod højre, ved at tillægge sammenfaldet af bogstaverne S-K-Y i begyndelsen af begge varemærker for stor betydning, og ved at undlade at tage hensyn til det anfægtede varemærkes grafiske bestanddel samt ved at undlade at tage hensyn til den omstændighed, at den begrebsmæssige forskel mellem dem modvirker enhver visuel eller fonetisk lighed.
4. Retten begik to væsentlige fejl ved at opretholde indstævntes konklusion om, at det ældre varemærke har en høj grad af særpræg for de varer og tjenesteydelser, som falder uden for intervenientens »kerne«-tjenesteydelser inden for tv-spredning: for det første baserede Retten sig med urette på brugen af det ældre mærke i forhold til intervenientens »kerne«-tjenesteydelser for derved at udlede et særpræg for andre tjenesteydelser, og for det andet tog den hensyn til beviser for brug, som lå efter den relevante dato.
5. I flere henseender anvendte Retten retsreglerne forkert, da den foretog helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, idet den undlod at tage hensyn til:
 - i. Det betydelige renommé, som det anfægtede varemærke havde på den relevante dato.
 - ii. Reelle beviser for, at de omhandlede varemærker har sameksisteret fredeligt på markedet i mere end ti år, uden at intervenienterne har anlagt et krænkelssøgsmål, hvilket klart indikerer, at der ikke forelå en risiko for forveksling på den relevante dato.

Følgelig har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen: (1) ophæver Rettens dom i sag T-423/12 og hjemviser sagen til indstævnte med henblik på fornyet behandling af ansøgningen, samt (2) tilpligter indstævnte og eventuelle intervenienter at betale appellants omkostninger.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 15. juli 2015 af Skype til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. maj 2015 i sag T-184/13 — Skype mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-384/15 P)

(2015/C 354/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Skype (ved solicitors A. Carboni og M. Browne)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Sky IP International Ltd og Sky plc

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 5. maj 2015 i sag T-184/13 ophæves i sin helhed og sagen hjemvises til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til fornyet behandling af ansøgningen.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle intervenienter i denne appel bærer deres egne omkostninger og betaler appellants omkostninger i forbindelse med denne appel og omkostningerne i forbindelse med (i) sagen for Retten, sag T-184/13, i forbindelse med (ii) sagens behandling for Harmoniseringskontorets Fjerde Appelkammer, sag R 121/2011-4, og i forbindelse med (iii) indsigelse B 1 046 046 for indsigelsesafdelingen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt appelanbringende om, at Retten ved sin afgørelse i sag T-184/13 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 4 521 084 (»det anfægtede varemærke«) tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF Varemærker ⁽¹⁾. Navnlig begik Retten følgende fejl, da den traf afgørelse om at opretholde indstævntes konklusion om, at der forelå en risiko for forveksling:

1. Retten foretog en ukorrekt vurdering af den relevante kundekreds' kendetegn, idet den undlod at tage hensyn til den omstændighed, at appellants Skype-tjeneste på tidspunktet for det anfægtede varemærkes prioritetsdato var baseret på en meget ny og innovativ form for teknologi (herefter »den relevante dato«), og at den relevante kundekreds derfor havde en teknisk ekspertise, som lå over gennemsnittet, og en bedre evne til at skelne mellem varemærker.
2. Retten synes fejlagtigt at have antaget, at appellants accept af, at de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af det anfægtede varemærke, er af samme art som visse af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det ældre varemærke, også var en accept af, at det ældre varemærke havde en høj grad af særpræg og/eller renommé for så vidt angår de områder, der havde sammenfald med specifikationen for det anfægtede varemærke på den relevante dato.
3. Retten anvendte i flere henseender lovgivningen fejlagtigt ved bedømmelsen af indstævntes vurdering af den visuelle, fonetiske og begrebsmæssige lighed mellem de omhandlede varemærker, navnlig ved at støtte sig på den forkerte retlige antagelse af, at gennemsnitsforbrugeren læser enkeltstående, korte ord fra venstre mod højre, og ved at tillægge sammenfaldet af bogstaverne S-K-Y i begyndelsen af begge varemærker for stor betydning samt ved at undlade at tage hensyn til den omstændighed, at den begrebsmæssige forskel mellem dem modvirker enhver visuel eller fonetisk lighed.
4. Retten begik to væsentlige fejl ved at opretholde indstævntes konklusion om, at det ældre varemærke har en høj grad af særpræg for de varer og tjenesteydelser, som falder uden for intervenientens »kerne«-tjenesteydelser inden for tv-spredning: for det første baserede Retten sig med urette på brugen af det ældre mærke i forhold til intervenientens »kerne«-tjenesteydelser for derved at udlede et særpræg for andre tjenesteydelser, og for det andet tog den hensyn til beviser for brug, som lå efter den relevante dato.
5. I flere henseender anvendte Retten retsreglerne forkert, da den foretog helhedsvurderingen af risikoen for forveksling, idet den undlod at tage hensyn til:

- i. Det betydelige renommé, som det anfægtede varemærke havde på den relevante dato.

- ii. Reelle beviser for, at de omhandlede varemærker har sameksisteret fredeligt på markedet i mere end ti år, uden at intervenienterne har anlagt et krænkelssøgsmål, hvilket klart indikerer, at der ikke forelå en risiko for forveksling på den relevante dato.

Følgelig har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen: (1) ophæver Rettens dom i sag T-184/13 og hjemviser sagen til indstævnte med henblik på fornyet behandling af ansøgningen, samt (2) tilpligter indstævnte og eventuelle intervenienter at betale appellansens omkostninger.

(¹) EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 17. juli 2015 — Hilde Orleans m.fl. mod Vlaams Gewest, Intervenant: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

(Sag C-387/15)

(2015/C 354/20)

Processprog: hollandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hilde Orleans, Rudi Van Buel og Marina Apers

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Intervenant: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Den omhandlede GRUP omfatter byplanlægningsregler, hvori det bindende er foreskrevet, at udvikling af lokaliteter (nærmere bestemt områder til bedrifter i søhavne og bedrifter, der er tilknyttet vandet, til logistiskparker, til sejlbare vandvejes infrastruktur og til trafik- og transportinfrastruktur), hvori der befinder sig naturværdier (areal med en naturlig habitatype eller levested for en art, som det særlige bevaringsområde er udpeget for), som bidrager til bevaringsmålsætningen for de omhandlede særlige bevaringsområder, først er mulig, når der er oprettet et varigt levested i naturkerneområder (udpeget i et Natura 2000 område), og den flamske regering har truffet en afgørelse efter forudgående udtalelse fra den flamske forvaltning for naturbevaring — som skal være en del af en ansøgning om en byplanmæssig tilladelse med henblik på gennemførelse af de førnævnte bestemmelser — hvorefter naturkerneområderne er varigt oprettet.

Kan disse byplanlægningsregler med de heri forudsatte positive udviklinger tages i betragtning ved den i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 (¹), omhandlede bestemmelse af mulige væsentlige påvirkninger og/eller ved udarbejdelsen af en vurdering, eller kan disse byplanlægningsregler kun betragtes som »kompensationsforanstaltninger« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, for så vidt betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt?

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. 5 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Belgien) den 17. juli 2015 — Denis Malcorp m.fl. mod Vlaams Gewest, Intervenient: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

(Sag C-388/15)

(2015/C 354/21)

Processprog: hollandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Denis Malcorp, Myriam Rijssens og Guido Van De Walle

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Intervenient: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Præjudicielt spørgsmål

Den omhandlede GRUP omfatter byplanlægningsregler, hvori det bindende er foreskrevet, at udvikling af lokaliteter (nærmere bestemt områder til bedrifter i søhavne og bedrifter, der er tilknyttet vandet, til logistiskparker, til sejlbare vandvejes infrastruktur og til trafik- og transportinfrastruktur), hvori der befinder sig naturværdier (areal med en naturlig habitattype eller levested for en art, som det særlige bevaringsområde er udpeget for), som bidrager til bevaringsmålsætningen for de omhandlede særlige bevaringsområder, først er mulig, når der er oprettet et varigt levested i naturkerneområder (udpeget i et Natura 2000 område), og den flamske regering har truffet en afgørelse efter forudgående udtalelse fra den flamske forvaltning for naturbevaring — som skal være en del af en ansøgning om en byplanmæssig tilladelse med henblik på gennemførelse af de førnævnte bestemmelser — hvorefter naturkerneområderne er varigt oprettet.

Kan disse byplanlægningsregler med de heri forudsatte positive udviklinger tages i betragtning ved den i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 ⁽¹⁾, omhandlede bestemmelse af mulige væsentlige påvirkninger og/eller ved udarbejdelsen af en vurdering, eller kan disse byplanlægningsregler kun betragtes som »kompensationsforanstaltninger« som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, for så vidt betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Spanien) den 22. juli 2015 — Mohamed Daouidi mod Bootes Plus S.L., Fondo de Garantía Salarial og Ministerio Fiscal

(Sag C-395/15)

(2015/C 354/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Daouidi

Sagsøgte: Bootes Plus S.L., Fondo de Garantía Salarial og Ministerio Fiscal

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det generelle forbud mod forskelsbehandling, som er fastlagt i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾, fortolkes således, at det forbud og den retsbeskyttelse, der foreskrives heri, kan omfatte en arbejdsgivers beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, når denne modtager sundhedsydelse og økonomisk støtte fra den sociale sikring?
- 2) Skal artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den beskyttelse, som bør gøre sig gældende for en arbejdstager, der er genstand for en tydeligvis vilkårlig afskedigelse uden grund, skal være den beskyttelse, der i den nationale lovgivning er fastlagt for enhver afskedigelse, der tilsidesættelse en grundlæggende rettighed?
- 3) Er en arbejdsgivers beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, når denne modtager sundhedsydelse og økonomisk støtte fra den sociale sikring, omfattet af anvendelsesområdet for og/eller retsbeskyttelsen i henhold til artikel 3, 15, 34, stk. 1, og 35, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (en, flere eller samtlige artikler)?
- 4) Såfremt de tre foregående spørgsmål (eller nogen af dem) besvares bekræftende, og det vurderes, at en beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, når denne modtager sundhedsydelse og økonomisk støtte fra den sociale sikring, er omfattet af anvendelsesområdet for og/eller retsbeskyttelsen i henhold til en eller flere artikler i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan de da anvendes af en national ret til at afgøre en strid mellem private, da det, idet det drejer sig om en »rettighed« eller et »princip«, forstås, at de har horisontal virkning, eller idet »princippet om overensstemmende fortolkning« anvendes?

Såfremt de fire foregående spørgsmål besvares benægtende, stilles et femte spørgsmål:

- 5) Er en arbejdsgivers beslutning om at afskedige en arbejdstager, som indtil det pågældende tidspunkt havde et godt fagligt omdømme, udelukkende af den grund, at denne var midlertidigt uarbejdsdygtig — på ubestemt tid — som følge af en arbejdsulykke, omfattet af begrebet »direkte forskelsbehandling på grund af handicap« som grund til forskelsbehandling som omhandlet i artikel 1, 2 og 3 i direktiv 2000/78?

⁽¹⁾ EFT C 364, p. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. juli 2015 — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce mod Salvatore Manni

(Sag C-398/15)

(2015/C 354/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

Sagsøgt: Salvatore Manni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal princippet om, at personoplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil de indsamles, eller i forbindelse med hvilke de behandles på et senere tidspunkt, som fastlagt i artikel 6, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 ⁽¹⁾, der er gennemført ved lovdekret nr. 196 af 30. juni 2003, have forrang og dermed være til hinder for det system med offentliggørelse, der er gennemført ved virksomhedsregistret som fastlagt i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 ⁽²⁾ samt — i den nationale retsorden — i artikel 2188 i codice civile og artikel 8 i lov nr. 580 af 29. december 1993, for så vidt som loven fastlægger, at enhver uden tidsmæssig begrænsning kan få kendskab til oplysningerne om de heri registrerede fysiske personer?
- 2) Tillader artikel 3 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 da, at sådanne oplysninger — uanset den ubegrænsede varighed og de uspecificerede modtagere af oplysningerne i virksomhedsregistret — ikke længere er genstand for »offentliggørelse« i denne dobbelte betydning, men at de derimod kun er tilgængelige i et begrænset tidsrum eller for bestemte modtagere på baggrund af en konkret vurdering foretaget af den registeransvarlige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, (EFT L 281, s. 31).

⁽²⁾ Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9.3.1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 65, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Cantabria (Spanien) den 7. august 2015 — Liberbank, S.A. mod Rafael Piris del Campo

(Sag C-431/15)

(2015/C 354/24)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Cantabria — Sección 4

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Liberbank, S.A.

Sagsøgt: Rafael Piris del Campo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en begrænsning af den tilbagevirkende kraft for så vidt angår ugyldigheden af et urimeligt vilkår om en minimumrentesats, der er indsat i en forbrugeraftale, forenelig med princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, og artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler?
- 2) Er opretholdelsen af virkningerne af et vilkår i en forbrugeraftale om en minimumrentesats, der erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, forenelig med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler?

- 3) Er det forhold, at den tilbagevirkende kraft af ugyldigheden af et urimeligt vilkår om en minimumrentesats i en forbrugeraftale begrænses på grund af den omstændighed, at det vurderes, at der er en risiko for alvorlig forstyrrelse af den offentlige økonomiske orden og god tro, foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler?
- 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i forbindelse med et individuelt søgsmål om ugyldighedserklæring af et urimeligt vilkår i en forbrugeraftale foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, at det antages, at der foreligger en risiko for alvorlig forstyrrelse af den offentlige økonomiske orden, eller skal denne risiko vurderes og fastlægges ud fra konkrete økonomiske oplysninger, ud fra hvilke de makroøkonomiske konsekvenser af fastsættelsen af, at et urimeligt vilkårs ugyldighed har tilbagevirkende kraft, kan udledes?
- 5) Er det i forbindelse med et individuelt søgsmål om ugyldighedserklæring af et urimeligt vilkår i en forbrugeraftale foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler at fastsætte risikoen for alvorlig forstyrrelse af den økonomiske orden ud fra de økonomiske konsekvenser, som et eventuelt individuelt søgsmål vil have for et stort antal forbrugere, eller skal risikoen derimod fastlægges under hensyn til de økonomiske konsekvenser for den sagsøgende forbruger i det konkrete individuelle søgsmål?
- 6) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, er det da foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler at foretage en teoretisk fastlæggelse af en erhvervsdrivendes adfærd med henblik på vurderingen af god tro?
- 7) Eller er det derimod nødvendigt, at den gode tro undersøges og fastlægges i hvert konkrete tilfælde under hensyn til den konkrete adfærd, som de erhvervsdrivende har udvist i forbindelse med kontraktens indgåelse og indføjeelsen i denne af det urimelige vilkår, og ved en fortolkning af artikel 6 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Sag anlagt den 6. august 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-433/15)

(2015/C 354/25)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi, D. Nardi, J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser, som den er pålagt ved de relevante bestemmelser i EU-retten for de pågældende produktionsår, og nærmere bestemt i henhold til artikel 1 og 2 i forordning (EF) nr. 3950/1992 ⁽¹⁾, artikel 4 i forordning (EF) nr. 1788/2003 ⁽²⁾, artikel 79, 80 og 83 i forordning (EF) 1234/2007 ⁽³⁾, samt hvad angår Kommissionens gennemførelsesbestemmelser, artikel 7 i forordning (EF) 536/1993 ⁽⁴⁾, artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1392/2001 ⁽⁵⁾, og endelig artikel 15 og 17 i forordning (EF) nr. 595/2004 ⁽⁶⁾, idet den har undladt at sikre, at den skyldige tillægsafgift for overskudsproduktionen i Italien i forhold til størrelsen af den nationale kvote fra det første produktionsår, hvor tillægsafgiften reelt blev pålagt i Italien (1995/1996), til det sidste produktionsår, hvor der i Italien blev foretaget overproduktion (2008/2009), rent faktisk blev opkrævet fra enkelte producenter, der havde bidraget til hver produktionsoverskridelse, samt betalt i rette tid efter meddelelse om det skyldige beløb af køberen eller producenten i tilfælde af direkte salg, eller når de ikke blev betalt i rette tid, registreret og eventuelt krævet betalt af disse købere eller producenter.

— b) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sin sag har Kommissionen gjort gældende, at det fremgår af de oplysninger, som de italienske myndigheder har afgivet, eller som er indhentet under den administrative procedure, at størrelsen af den tillægsafgift, der skal tilbagesøges, udgør 1 343 mio. EUR. Størrelsen af den samlede tillægsafgift, der rent faktisk er tilbagesøgt, svarer til ca. 282 mio. EUR ud af de i medfør af tillægsafgiften i alt pålagte ca. 2 305 mio. EUR i perioden fra det første produktionsår, hvor ordningen med tillægsafgiften formelt blev indført i Italien (produktionsåret 1995/1996) til det sidste produktionsår, hvor der blev registreret en overproduktion (produktionsåret 2008/2009). Med fradrag af de beløb, der er omfattet af fordelingsplanerne (469 mio. EUR), og de beløb, der er fastslået ikke at kunne tilbagesøges (211 mio. EUR), svarer forholdet mellem den afgift, der rent faktisk er betalt, og den, der fortsat skal betales, med fradrag af de beløb, der er omfattet af fordelingsplanerne, og de beløb, der er fastslået ikke at kunne tilbagesøges, til 21 %. De beløb, der rent faktisk er tilbagesøgt, svarer således til mindre end en fjerdedel af de beløb, der stadig skulle tilbagesøges på den dag, der er fastsat i den begrundede udtalelse.

Kommissionen har bemærket, at den procentvise forskel mellem de beløb, der faktisk er opkrævet, og de pålagte beløb for hvert relevant produktionsår med fradrag af de beløb, der er omfattet af fordelingsplanerne, og de beløb, der er fastslået ikke at kunne tilbagesøges, viser en mangel på effektivitet i ordningen for pålæggelse af tillægsafgiften, idet den generelt var lavere end 21 % i de relevante perioder, og selv om der ved fristen, fastsat i den begrundede udtalelse, var gået mere end fem år fra afslutningen af det seneste produktionsår, hvor der var registreret en overproduktion af mælk.

Hvad angår den af Italien anførte begrundelse, hvorefter den effektive tilbagesøgning af de i medfør af tillægsafgiften skyldige beløb blev hindret af de talrige verserende søgsmål, som debitorerne har indgivet mod betalingsopkrævningerne, har Kommissionen fremlagt oplysninger vedrørende de beløb, der rent faktisk er blevet opkrævet, i forhold til dem, der skal opkræves, og for hvilke betalingerne ikke er anfægtet, for hvert relevant markedsføringsproduktionsår. Oplysningerne viser, at ud af de forfaldne ca. 1 068 mio. EUR, er blot 241 mio. EUR blevet tilbagesøgt, svarende til 23 % af det forfaldne beløb, uden at der foreligger nogen begrundelse herfor.

Henset til, at formålet med tillægsafgiften er at forebygge overskydende mælkeproduktion i forhold til de nationale referencemængder (NRM), har den vedvarende mangel på tilbagesøgning af således store beløb 20 år efter indførelsen af kvoteordningen for produktionen i Italien, og seks år efter den seneste registrerede overskridelse af den italienske NRM, medført, at ordningen med tillægsafgiften har mistet den effektive virkning, som lovgiver havde tilsigtet, hvilket godtgøres af de fortsatte overskridelser i hvert produktionsår fra 1995/1996 til 2008/2009.

Kommissionen har gjort gældende, at den manglende tilbagesøgning af således store beløb fra tillægsafgiften kan tilregnes konkrete forsømmelser fra Den Italienske Republik, som forklarer manglen på effektivitet i ordningen for pålæggelse af tillægsafgiften i Italien i den omhandlede periode.

For det første har den lovgivningsmæssige usikkerhed, der har kendetegnet den italienske gennemførelseslovgivning, forsinket den faktiske iværksættelse af afgiftsordningen i Italien og medført et unormalt omfang af den administrative sagsbehandling, som har hindret opkrævningen heraf som følge af de betalingsudsættelser, der er indrømmet af de nationale domstole som beskyttende foranstaltning.

For det andet har Italien ikke effektivt benyttet alle tilgængelige administrative mekanismer for effektivt at tilbagesøge de i medfør af tillægsafgiften skyldige beløb, herunder kompensationen. Muligheden for inden for den fælles landbrugspolitik at kompensere for de afgifter, der skal opkræves, og den støtte, der skal udbetales, blev gennemført på ineffektiv vis og for sent, og der findes stadig italiensk lovgivning, som er til hinder for deres iværksættelse.

For det tredje var opkrævningsprocedurerne i vidt omfang blokeret, fra lov nr. 33/2009 trådte i kraft til i dag, idet der manglede de for tilbagesøgningen nødvendige gennemførelsesbestemmelser eller aftaler herom mellem myndighederne og de involverede enheder.

For det fjerde har Kommissionen gjort gældende, at forfaldne beløb som følge af metodologiske fejl fra de myndigheder, der havde fået i opdrag at foretage tilbagesøgningen, med urette blev anset for ikke at skulle tilbagesøges, hvorved der er opstået yderligere mangler i den effektive opkrævning af tillægsafgiften.

- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 405, s. 1).
⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 270, s. 123).
⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).
⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter (EFT L 57, s. 12).
⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelse Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (EFT L 187, s. 19).
⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter (EUT L 94, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af The Labour Court, Ireland (Irland) den 13. august 2015 — Dr David L. Parris mod Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform og Department of Education and Skills

(Sag C-443/15)

(2015/C 354/26)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

The Labour Court, Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr David L. Parris

Sagsøgt: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform og Department of Education and Skills

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør det forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, i modstrid med artikel 2 i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾, at anvende en regel i en erhvervstilknyttet pensionsordning, som begrænser udbetaling af efterladteydelse til den overlevende registrerede partner til et medlem af ordningen, når dette medlem dør, ved at kræve, at medlemmet og hans registrerede partner skulle have indgået registreret partnerskab, inden medlemmet var fyldt 60 år, når national ret ikke tillod indgåelse af registreret partnerskab, før efter at medlemmet var fyldt 60 år, og når medlemmet og hans registrerede partner inden da havde levet i et forpligtende omsorgsfællesskab, der er indgået for resten af livet?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

- 2) Udgør det forskelsbehandling på grund af alder, i modstrid med artikel 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF, at en udbyder af pensionsydelse under en erhvervstilknyttet pensionsordning begrænser ret til efterladtepension for den overlevende registrerede partner til et medlem af ordningen, når medlemmet dør, ved at kræve, at medlemmet og hans registrerede partner skulle have indgået registreret partnerskab, inden medlemmet var fyldt 60 år, hvor:

- a) aldersgrænsen for medlemmets indgåelse af registreret partnerskab ikke er et kriterium, der anvendes til aktuarberegninger, og
- b) medlemmet og hans registrerede partner i henhold til national ret ikke måtte indgå registreret partnerskab, før efter at medlemmet var fyldt 60 år, og hvor medlemmet og hans registrerede partner inden da havde levet i et forpligtende omsorgsfællesskab, der er indgået for resten af livet?

Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

- 3) Udgør det forskelsbehandling, i modstrid med artikel 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/78/EF, hvis begrænsningen af rettigheder under en erhvervstilknyttet pensionsordning, som beskrevet i enten det første eller det andet spørgsmål, skyldtes en kombination af alder og seksuel orientering for et medlem af ordningen?

(¹) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Queen's Bench Division
(Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 17. august 2015 — The Queen on the
application of Nutricia Limited mod Secretary of State for Health**

(Sag C-445/15)

(2015/C 354/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nutricia Limited

Sagsøgt: Secretary of State for Health

Præjudicielle spørgsmål

1. For at et produkt kan betegnes som et diætpræparat til særlige medicinske formål (»FSMF«) som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 1999/21 om diætpræparater til særlige medicinske formål (¹):

- a. Skal det da objektivt set være tilfældet, at:

- (i) alle patienter, som lider af den bestemte sygdom, forstyrrelse eller anden medicinske tilstand, til hvis ernæringsmæssige behandling produktet markedsføres (»den påtænkte lidelse«), eller

- (ii) en undergruppe af sådanne patienter

har begrænset, nedsat eller forstyrret evne til at indtage, fordøje, absorbere, metabolisere eller udskille almindelige levnedsmidler eller bestemte næringsstoffer deri eller stofskifteprodukter, eller har andre lægeligt bestemte ernæringsbehov, som er opstået som følge af den påtænkte lidelse? Eller

- b. Alternativt vil det også være tilstrækkeligt, såfremt producenten tilsigter, at brugen af produktet skal være »lægeligt bestemt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i den forstand, at (i) producenten tilsigter, at produktet kun må anvendes under lægelig overvågning foretaget af de klinikere, som behandler patienter med den påtænkte lidelse, og (ii) den kliniker, som er ansvarlig for overvågningen, behørigt kan træffe en lægelig afgørelse fra patient til patient om, at brugen af et sådant produkt vil være en passende ernæringsmæssig behandling for visse patienter, som lider af den påtænkte lidelse, fordi klinikerne med rimelighed må antage, at en sådan patient har bestemte ernæringsmæssige behov i relation til den påtænkte lidelse?
- c. Såfremt spørgsmål 1, litra a), nr. (ii) besvares bekræftende, (i) hvilken andel af patienterne med den påtænkte lidelse skal i givet fald have den omhandlede begrænsede, nedsatte eller forstyrrede evne eller andre lægeligt bestemte ernæringsbehov, eller er der ikke nogen minimumsandel, og (ii) skal denne undergruppe af patienter kunne identificeres forud for det tidspunkt, hvor produktet markedsføres?
- d. Såfremt spørgsmål 1, litra b) besvares bekræftende, hvad er da »de særlige ernæringsmæssige krav«, til opfyldelse af hvilke produktet skal være sikkert, gavnligt og effektivt, jf. artikel 3 [i direktiv 1999/21]?
2. Hvad angår sætningen »som ikke kan opfyldes ved hjælp af en ændring af den normale kost, af andre levnedsmidler til særlige ernæringsformål eller ved en kombination heraf« i artikel 1, stk. 2, litra b), hvordan skal muligheden for ændring af kosten vurderes? Navnlige:
- a. Er hensyn til sikkerhed og gennemførlighed ved kostændringen relevant for vurderingen? Hvorledes skal disse hensyn i bekræftende fald tages i betragtning?
- b. Skal en sådan mulighed for ændring af den normale kost (og i det omfang, det er relevant, hensynene til sikkerhed og gennemførlighed) vurderes:
- (i) generelt og forudgående under henvisning til: i) en typisk person med en typisk kost med en sådan persons typiske evne til at ændre sin kost, eller ii) en typisk patient, der lider af den påtænkte lidelse, med den typiske kost for en sådan patient, og med en evne til at ændre sin kost, der er typisk for en sådan patient, eller iii) andre formodede patientkendetegn?
- (ii) individuelt og i løbet af patientens behandling på baggrund af den overvågningsansvarlige klinikers lægelige vurdering, således at det er tilstrækkeligt, såfremt producenten med rimelighed tilsigter, at produktet er klinisk anvendeligt, idet den overvågningsansvarlige kliniker vil kunne beslutte på grundlag af rimelige patientspecifikke hensyn (for eksempel patientspecifikke hensyn til sikkerhed eller praktisk gennemførlighed), at brugen af en FSMF klinisk set er at foretrække frem for andre former for kostændringer for visse patienter med den påtænkte lidelse? Eller
- (iii) på anden måde og i givet fald hvilken?
- c. Inkluderer udtrykket »en ændring af den normale kost« brugen af »kosttilskud« som omhandlet i direktiv 2002/46/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud, eller af »berigede fødevarer« som omfattet af forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer?
- d. I tilfælde, hvor en patientgruppe, som lider af en bestemt sygdom, forstyrrelse eller anden medicinsk tilstand, har vanskeligt ved at huske at spise en normal kost, hvis de ikke tilskyndes hertil, er et produkt, som er udformet med henblik på at facilitere sådanne patienters konsumtion af næringsstoffer, som ellers ville udgøre en del af den normale kost, da egnet til at udgøre et diætpræparat til medicinske formål i henhold til direktiv 1999/21 om diætpræparater til særlige medicinske formål?

(¹) EUT L 91, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Saarbrücken (Tyskland) den 28. august 2015 — straffesag mod K.B.

(Sag C-458/15)

(2015/C 354/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Saarbrücken

Tiltalt i straffesagen

K.B.

Præjudicielt spørgsmål

Er opførelsen af Liberation Tigers of Tamil Eelam (herefter »LTTE«) på den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme⁽¹⁾, for perioden fra den 11. august 2007 til og med den 27. november 2009 ugyldig, navnlig på grund af Rådets afgørelse af 28. juni 2007 (2007/445/EF)⁽²⁾, 20. december 2007 (2007/868/EF, som affattet ved berigtigelse af samme dag)⁽³⁾, 15. juli 2008 (2008/583/EF)⁽⁴⁾ og 26. januar 2009 (2009/62/EF)⁽⁵⁾ samt forordning (EF) nr. 501/2009 af 15. juni 2009⁽⁶⁾?

⁽¹⁾ EUT L 344, s. 70.

⁽²⁾ EUT L 169, s. 58.

⁽³⁾ EUT L 340, s. 100.

⁽⁴⁾ EUT L 188, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 23, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 151, s. 14.

Appel iværksat den 3. september 2015 af PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 25. juni 2015 i sag T-26/12, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-468/15 P)

(2015/C 354/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (ved avocat D. Luff)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Sasol Olefins & Surfactants GmbH og Sasol Germany GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. juni 2015 i sag T-26/12, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.

- Domstolen træffer endelig afgørelse og giver PT Musim Mas medhold i de for Retten nedlagte påstande, og følgelig annulleres den antidumpingtold, som appellantens er blevet pålagt i henhold til Rådets gennemførelsesforordning (EF) nr. 1138/2011 ⁽¹⁾ af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1241/2012 ⁽²⁾ af 11. december 2012 om ændring af gennemførelsesforordning nr. 1138/2011.
- Rådet og intervenienterne tilpligtes, ud over at bære deres egne omkostninger, at betale samtlige appellants omkostninger i nærværende sag og i sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for påstanden om ophævelse af den appellerede dom fremsat fire appelanbringender, som er opsummeret nedenfor.

For det første tilsidesatte Retten artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 (»grundforordningen«), idet den anvendte begrebet en enkelt økonomisk enhed ukorrekt og konkluderede, at appellantens og ICOFS ikke udgør en enkelt økonomisk enhed

For det andet tilsidesatte Retten grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), idet den med urette fastslog, at Rådet i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at de funktioner, som ICOFS varetog, svarer til de funktioner, som varetages af en agent, der arbejder på provisionsbasis. Retten gav på grundlag af de foreliggende beviser en utilstrækkelig begrundelse, som var udtryk for forskelsbehandling.

For det tredje tilsidesatte Retten grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, idet den med urette fastlog, at Rådet ikke med urette greb ind i symmetrien mellem normalværdien og eksportprisen.

For det fjerde anvendte Retten princippet om god forvaltningsskik ukorrekt, idet den med urette accepterede, at Rådet alene anvendte Rådets beviser og så bort fra relevante beviser og oplysninger, som appellantens havde fremlagt i forbindelse med antidumpingundersøgelsen.

⁽¹⁾ EUT 2011 L 293, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2012 L 352, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. juli 2015 — Michael Ihden og Gisela Brinkmann mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hannover — Tyskland)

(Sag C-257/15) ⁽¹⁾

(2015/C 354/30)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Niende Afdeling den 16. juli 2015 — Daniele Striani, Mad Management SPRL, Franck Boucher, m.fl., RFC. Seresien ASBL mod Union européenne des Sociétés de Football Association (UEFA), Union Royale Belge des Sociétés de Football — Association (URBSFA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-299/15) ⁽¹⁾

(2015/C 354/31)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

RETTE

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX PROPRE FABRICATION)

(Sag T-30/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX PROPRE FABRICATION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger og M. Zöbisch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. november 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1749/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO INGRÉDIENTS VÉGÉTAUX PROPRE FABRICATION som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co.KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på grå baggrund)

(Sag T-77/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver af hvide prikker på grå baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. oktober 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 704/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, som gengiver af hvide prikker på grå baggrund, som EF-figurmærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) EE Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Schniga mod CPVO — Brooklyn New Zealand (Gala Schnitzer)

(Forenede sager T-91/14 og T-92/14) ⁽¹⁾

(Plantesorter — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for æblesorten Gala Schnitzer — teknisk afprøvning — sontring — vejledende afprøvningsprincipper — Sortsmyndighedens præsidents skønsbeføjelse)

(2015/C 354/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Schniga GmbH (Bolzano, Italien) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad og F. Mattina, som befuldmægtigede)

De andre parter i sagerne for appelkammeret ved CPVO og intervenient ved Retten: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, New Zealand) og Elaris SNC (Angers, Frankrig) (ved advokat M. Eller)

Sagernes genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af to afgørelser truffet den 20. september 2013 af appelkammeret ved CPVO (sag A 004/2007 og A 003/2007) vedrørende meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for æblesorten Gala Schnitzer.

Konklusion

- 1) EF-Sortsmyndigheden (CPVO) frifindes.

- 2) Schniga GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Brookfield New Zealand Ltd og Elaris SNC. EF-Sortsmyndigheden bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på blå baggrund)

(Sag T-94/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver hvide prikker på blå baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. november 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 495/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, som gengiver hvide prikker på blå baggrund, som EF-figurmærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) EE Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på gul baggrund)

(Sag T-143/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver hvide prikker på gul baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. november 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 703/2013-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, som gengiver hvide prikker på gul baggrund, som EF-figurmærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) EE Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — EE mod KHIM (gengivelse af hvide prikker på elfenbenshvid baggrund)

(Sag T-144/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, som gengiver hvide prikker på elfenbenshvid baggrund — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. januar 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 705/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, som gengiver hvide prikker på elfenbenshvid baggrund, som EF-figurmærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) EE Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Volkswagen mod KHIM (STREET)

(Sag T-321/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket STREET — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) nr. 207/2009)

(2015/C 354/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat U. Sander)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. marts 2014 af Første Appellkammer ved KHIM (sag R 2025/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af STREET som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Volkswagen AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO FLUIDE DE PLANTE PROPRE FABRICATION)

(Sag T-568/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO FLUIDE DE PLANTE PROPRE FABRICATION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 120/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO FLUIDE DE PLANTE PROPRE FABRICATION som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO COMPLEXE DE PLANTES ENRICHI EN PROTÉINES PROPRE FABRICATION)

(Sag T-569/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO COMPLEXE DE PLANTES ENRICHI EN PROTÉINES PROPRE FABRICATION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 122/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO COMPLEXE DE PLANTES ENRICHI EN PROTÉINES PROPRE FABRICATION som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO MIT PFLANZENFLUID AUS EIGENER HERSTELLUNG)

(Sag T-570/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO MIT PFLANZENFLUID AUS EIGENER HERSTELLUNG — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 124/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO MIT PFLANZENFLUID AUS EIGENER HERSTELLUNG som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG)

(Sag T-571/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 125/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 31.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO CON ESTRATTI VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA)

(Sag T-572/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO CON ESTRATTI VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 527/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO CON ESTRATTI VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (ORGANIC WITH PLANT FLUID FROM OUR OWN PRODUCTION)

(Sag T-608/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket ORGANIC WITH PLANT FLUID FROM OUR OWN PRODUCTION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka og D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juni 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 121/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet ORGANIC WITH PLANT FLUID FROM OUR OWN PRODUCTION som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (ORGANIC PROTEIN RICH PLANT COMPLEX FROM OUR OWN PRODUCTION)

(Sag T-609/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket ORGANIC PROTEIN RICH PLANT COMPLEX FROM OUR OWN PRODUCTION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka og D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juni 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 123/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet ORGANIC PROTEIN RICH PLANT COMPLEX FROM OUR OWN PRODUCTION som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 10. september 2015 — Laverana mod KHIM (BIO organic)

(Sag T-610/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket BIO organic — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 354/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Tyskland) (ved advokaterne J. Wachinger, M. Zöbisch og D. Chatterjee)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka og D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juni 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 301/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet BIO organic som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Laverana GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens kendelse af 1. september 2015 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-441/13) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til effektiv domstolsbeskyttelse — fejlsvurdering — ejendomsret — ret til respekt for privatliv — proportionalitet — retskraft — søgsmålsfrist — formaliteten — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2015/C 354/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eyad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne C. Rygaert og G. Karouni)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Étienne og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14), for så vidt som denne afgørelse vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart ugrundet.
- 2) Eyad Makhlouf betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens dom af 27. august 2015 — Squeeze Life mod KHIM — Evolution Fresh (SQUEEZE LIFE)(Sag T-523/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — berigtigelse af den afgørelse, hvorved sagens behandling ved appelkammeret afsluttes — uforment at træffe afgørelse)**

(2015/C 354/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Squeeze Life, SL (Alicante, Spanien) (ved advokaterne J.B. Devaureix og L. Montoya Terán)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Evolution Fresh, Inc. (San Bernardino, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. april 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 595/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Squeeze Life, SL og Evolution Fresh, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) bærer sine egne omkostninger og betaler Squeeze Life, SL's omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

Sag anlagt den 27. august 2015 — Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus mod KHIM — Spanish Oranges (MOUNTAIN CITRUS SPAIN)

(Sag T-495/15)

(2015/C 354/49)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sociedad agraria de transformación n° 9982 Montecitrus (Pulpí, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Spanish Oranges, SL (Castellón, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Spanish Oranges, SL

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »MOUNTAIN CITRUS SPAIN« — registreringsansøgning nr. 11 290 293

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. juni 2015 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 871/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der meddeles afslag på registrering af det omhandlede varemærke for alle omfattede varer i klasse 29 og 31.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. august 2015 — LG Electronics mod KHIM — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY SMILE)

(Sag T-499/15)

(2015/C 354/50)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: LG Electronics

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »VIEWTY SMILE« — registreringsansøgning nr. 9 125 601

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juni 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (forenede sager R 1565/2014-2 og R 1939/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. august 2015 — LG Electronics mod KHIM — Cyrus Wellness Consulting (VIEWTY PRO)**(Sag T-500/15)**

(2015/C 354/51)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cyrus Wellness Consulting GmbH (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: LG Electronics, Inc.

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »VIEWTY PRO« — registreringsansøgning nr. 9 125 071

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juni 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1940/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 1. september 2015 — Aranynektár mod KHIM — Naturval Apícola (Natür-bal)**(Sag T-503/15)**

(2015/C 354/52)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Aranynektár Termékgyártó és Kereskedelmi kft (Dunavarsány, Ungarn) (ved advokat I. Molnár)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Naturval Apícola, SL (Monserrat, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger:* Aranynektár Termékgyártó és Kereskedelmi kft*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Natür-bal« — registreringsansøgning nr. 11 374 841*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 17. juni 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1158/2014-2)**Påstande**

- Der gives medhold i søgsmålet.
- Den anfægtede afgørelse ændres, den klage, som modparten indgav over indsigelsesafdelingens afgørelse (afgørelse nr. B 2 156 383 af 5. marts 2014), afslås, og den nævnte afgørelse fra indsigelsesafdelingen stadfæstes.
- Modparten tilpligtes at betale de omkostninger og gebyrer, der har været afholdt i forbindelse med sagerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. september 2015 — Raffaelo Gutti mod KHIM — Transformados del Sur (CAMISERIA LA ESPAÑOLA)**(Sag T-504/15)**

(2015/C 354/53)

*Stævningen affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Raffaelo Gutti, SL (Loja, Spanien) (ved advokat I. L. Sempere Massa)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Transformados del Sur, SA (Sevilla, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Rafhaelo Gutti, SL

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »CAMISERIA LA ESPAÑOLA« — registreringsansøgning nr. 11 641 818

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2424/2014-4)

Påstande

- Den afgørelse, der er truffet af Fjerde Appelkammer i sag R 2424/2014-4 annulleres, i hvilken forbindelse indsigelse B 2 226 655 forkastes, og registreringsansøgning nr. 11 641 818 CAMISERIA LA ESPAÑOLA imødekommes for varer i klasse 25, der havde fået afslag.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. september 2015 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-507/15)

(2015/C 354/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved advokat B. Majczyna)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1119 af 22. juni 2015 (meddelt under nummer C(2015) 4076) om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 182, s. 39) annulleres, for så vidt som udgifter på 142 446,05 EUR og 55 375 053,74 EUR, som Republikken Polens godkendte betalingsorgan har afholdt, i denne afgørelse udelukkes fra EU-finansiering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 1306/2013⁽¹⁾ og en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet der som følge af en urigtig fastlæggelse af de faktiske omstændigheder og en urigtig fortolkning af de gældende bestemmelser er foretaget en finansiel korrektur, selv om de polske myndigheder har afholdt udgifterne i overensstemmelse med EU-retten.
2. Andet anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1306/2013, idet den faste korrektion er uforholdsmæssig høj i forhold til faren for tab for EU-budgettet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347, s. 549).

Sag anlagt den 3. september 2015 — Kessel medintim mod KHIM — Janssen-Cilag (Premeno)**(Sag T-509/15)**

(2015/C 354/55)

*Stævningen affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Jacob og U. Staudenmaier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Janssen-Cilag GmbH (Neuss, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger om det omtvistede varemærke: Kessel medintim GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Premeno« — ansøgning nr. 6 408 926

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 349/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelsen forkastes.
- Subsidiært hjemvises indsigelsen til Harmoniseringskontoret til fornyet behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsomkostningerne, jf. artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. september 2015 — Mengozzi mod KHIM — Consorzio per la Tutela dell'Olio Extravergine di Oliva Toscano (TOSCORO)**(Sag T-510/15)**

(2015/C 354/56)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Roberto Mengozzi (Monaco, Monaco) (ved advokat T. Schuffenecker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Consorzio per la Tutela dell'Olio Extravergine di Oliva Toscano IGP (Firenze, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Roberto Mengozzi

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »TOSCORO« — EF-varemærke nr. 2 752 509

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. juni 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 322/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse stadfæstes delvist og den del af afgørelsen, hvorved EF-varemærkeregistreringen blev erklæret ugyldig for »spiselige olier og spisefedt; vegetabiliske spiselige olier, især olivenolie« og for »creme af grønne og sorte oliven«, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.
- Consorzio per la Tutela dell'Olio Extravergine di Oliva Toscano IGP tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret, hvis førstnævnte intervenerer i denne sag.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra k), i forordning nr. 207/2009 og af artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1151/2012

- Tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1151/2012
- Tilsidesættelse af artikel 15 i TRIPS-aftalen.

Sag anlagt den 4. september 2015 — Sun Cali mod KHIM — Abercrombie & Fitch Europe (SUN CALI)

(Sag T-512/15)

(2015/C 354/57)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sun Cali, Inc. (Denver, De Forenede Stater) (ved advokat C. Thomas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Abercrombie & Fitch Europe SA (Mendrisio, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sun Cali, Inc

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »SUN CALI« — EF-varemærke nr. 5 482 369

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. juni 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sagerne R 1260/2014-5 og R 1281/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for Retten, og den (mulige) intervenient tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med den administrative sag for appelkammeret.
- Der berammes mundtlig forhandling, såfremt Retten ikke kan træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 92, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 i sag R-1260/2014-5.
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 i sag R-1281/2014-5.
-

Sag anlagt den 7. september 2015 — Gruppe Nymphenburg Consult mod KHIM (Limbic® Map)**(Sag T-513/15)**

(2015/C 354/58)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Limbic® Map« — registreringsansøgning nr. 12 316 411*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1973/2014-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse vedrørende EF-varemærkeansøgning 012 316 411 »Limbic® Map« annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 63, artikel 75, første punktum, og artikel 76 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. september 2015 — Gruppe Nymphenburg Consult mod KHIM (Limbic® Types)**(Sag T-516/15)**

(2015/C 354/59)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Limbic® Types« — registreringsansøgning nr. 12 316 469

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1974/2014-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse vedrørende EF-varemærkeansøgning 012 316 469 »Limbic® Types« annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 63, artikel 75, første punktum, og artikel 76 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. september 2015 — Gruppe Nymphenburg Consult mod KHIM (Limbic® Sales)

(Sag T-517/15)

(2015/C 354/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Tyskland) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Limbic® Sales« — registreringsansøgning nr. 12 316 493

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1972/2014-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse vedrørende EF-varemærkeansøgning 012 316 493 »Limbic® Sales« annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 63, artikel 75, første punktum, og artikel 76 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. september 2015 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-518/15)

(2015/C 354/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved G. De Bergues, D. Colas, R. Coesme og A. Daly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2015) 4076 final af 22. juni 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres delvist, for så vidt som den udelukker udgifter afholdt af Den Franske Republik i forbindelse med støtten Kompensation for naturlige ulemper og i forbindelse med præmien for miljøvenlige græsningsarealer i henhold til akse 2 i landdistriktsudviklingsprogrammet for Frankrig for regnskabsårene 2011, 2012 og 2013 for beløbet for den støtte, der blev udbetalt for anmodninger indgivet under produktionsårene 2011, 2012 og 2013.
- Subsidiært annulleres afgørelsen delvist, for så vidt som den medregner udgifter vedrørende får og geder, for hvilke der ikke er blevet anmodet om husdyrstøtte, i beregningsgrundlaget for den faste korrektion.
- Mere subsidiært annulleres afgørelsen delvist, for så vidt som den anvender en fast korrektion, der er forhøjet med 10 % med den begrundelse, at de mangler, der foreholdes de franske myndigheder vedrørende optælling af dyrene, er tilbagevendende.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, artikel 10, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 65/2011 ⁽¹⁾ og af artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) nr. 885/2006 ⁽²⁾, idet Kommissionen fandt, at sagsøgeren havde tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til kontrol af belægningsgraden, idet medlemsstaten ikke havde foretaget optælling af dyrene ved kontrolbesøgene på stedet, og idet dyrene ikke var »genstand for en sandsynlighedsberegning« under kontrollerne på stedet.
2. Andet anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at Kommissionen i den omtvistede afgørelse ulovligt medregnede udgifter vedrørende får og geder, for hvilke der ikke er blevet anmodet om husdyrstøtte, i beregningsgrundlaget for den faste korrektion.

3. Tredje anbringende, hvorved det mere subsidiært gøres gældende, at de regler, der er fastsat i bilag 2 til dokument VI/5330/97 ⁽³⁾ og i meddelelse AGRI/60637/2006 ⁽⁴⁾, er blevet tilsidesat, idet Kommissionen har anvendt en fast korrektion, der er forhøjet med 10 % med den begrundelse, at de mangler, der foreholdes de franske myndigheder vedrørende optælling af dyrene, er tilbagevendende.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27.1.2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 25, s. 8).
- ⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 90).
- ⁽³⁾ Kommissionens dokument nr. VI/5330/97 af 23.12.1997, om retningslinjer for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen.
- ⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen nr. AGRI/60637/2006 endelig om Kommissionens behandling inden for rammerne af regnskabsafslutningen for EUGFL, Garantisektionen, af gentagelsestilfælde med utilstrækkelige kontrolsystemer.

Appel iværksat den 7. september 2015 af Filip Mikulik til prøvelse af Personalerettens dom af 25. juni 2015 i sag F-67/14, Mikulik mod Rådet

(Sag T-520/15 P)

(2015/C 354/62)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Filip Mikulik (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Dom afsagt den 25. juni 2015 i sag F-37/14, Filip Mikulik mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves og Personaleretten træffer selv afgørelse i sagen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten for EU-personalesager.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af EU-retten og overordnede retsprincipper såsom princippet om god forvaltningsskik og princippet om ligebehandling, for så vidt som vejledningen om udfærdigelsen af bedømmelsesrapporter, vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår bedømmelsesrapporter, ikke finder tilsvarende anvendelse på en procedure til bedømmelse af en prøveansat tjenestemand's indsats ved hans fastansættelse.
2. Andet anbringende om urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder eller beviser, idet Retten for EU-Personalesager fastslog, at det tredje selskab, hvis konsulent var involveret i bedømmelsen af tjenestemanden, ikke havde set, at hans stilling i Rådet var konsolideret.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af EU-retten og navnlig retspraksis vedrørende artikel 34 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og omsorgspligten, idet Personaleretten fandt, at prøvetiden og bedømmelsen var forløbet under normale omstændigheder, selv om sagsøgeren var blevet overvåget og bedømt af eksterne konsulenter og ikke havde kunnet udnytte mentorordningen.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om ligebehandling, for så vidt som Rådet i det pågældende tilfælde ikke havde anvendt reglerne om mentorordningen, som fastsat i de interne retningslinjer.
5. Femte anbringende om urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviser, idet Personaleretten fandt, at mentorordningen og micromanagement ikke er to forskellige begreber på grundlag af de interne retningslinjer.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af EU-retten og navnlig af vedtægtens artikel 34, idet Personaleretten fandt, at den manglende fremsendelse af den første udtalelse til ledelsen ikke var i modstrid med den nævnte artikel.
7. Syvende anbringende om urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviser, idet Personaleretten ikke kontrollerede, om bedømmelsesudvalgets udtalelse til de overordnede var blevet fremsendt rettidigt til ledelsen.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 34, idet Personaleretten fandt, at det ikke kunne sætte sin egen vurdering i stedet for institutionens ved bedømmelsen af sagsøgerens indsats.

Sag anlagt den 10. september 2015 — CCPL m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-522/15)

(2015/C 354/63)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italien), Coopbox group SpA (Reggio Emilia, Italien), Poliemme Srl (Reggio Emilia, Italien), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Spanien), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakiet) (ved advokaterne S. Bariatti og E. Cucchiara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den bøde, der blev pålagt sagsøgerne, ophæves.
- Subsidiært nedsættes bøden.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Europa-Kommissionens afgørelse af 24. juni 2015 C(2015) 4336 endelig i sag AT.39563 — fødevareemballage til detailhandlen vedrørende en tilsidesættelse af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører overskridelse af beføjelser som følge af utilstrækkelig undersøgelse og begrundelse med hensyn til tilsidesættelsens virkninger.
 - Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede adfærd praktisk talt ikke havde nogen virkninger, som det fremgår af undersøgelsens sagsakter, og som det også er medgivet af Kommissionen i den anfægtede afgørelse. Der skulle have været taget hensyn til denne omstændighed ved den generelle vurdering af overtrædelsernes grovhed og således ved fastsættelsen af bødernes størrelse. Dette aspekt er derimod helt ladet ude af betragtning i den anfægtede afgørelse, uden at der er givet nogen begrundelse derfor.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af princippet om rimelighed ved fastsættelsen af bødens grundbeløb.
 - Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at der i den anfægtede afgørelse med henblik på beregningen af bødens grundbeløb er taget hensyn til værdien af afsætningen i det sidste år af deltagelsen i tilsidesættelsen, selv om denne værdi ikke er repræsentativ for den reelle markedsstyrke hos sagsøgerne eller de øvrige parter i sagen.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003.
 - Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at den værdi, som Kommissionen tog hensyn til ved beregningen af det bødeloft på 10 %, der er fastsat i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003, er åbenbart fejlagtig, for så vidt som den
 - omfatter CCPL-koncernens samlede omsætning, selv om Kommissionen godtgjorde, at der forelå det såkaldte *parental liability* for koncernens moderselskab,
 - omfatter omsætningen for enheder, der ikke længere udgjorde en del af CCPL-koncernen på tidspunktet for afgørelsen,
 - ikke tager hensyn til visse specifikke forhold ved CCPL-koncernens omsætning.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af ligebehandlingsprincippet ved fastsættelsen af bødens størrelse.
 - Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at der i den anfægtede afgørelse ikke på nogen måde er taget hensyn til den alvorlige krise, som emballageindustrien befinder sig i, og at den bøde, der blev pålagt sagsøgerne, var åbenbart og uberettiget uforholdsmæssig i forhold til de øvrige parters bøde.
5. Femte anbringende vedrører Europa-Kommissionens tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF, eftersom der kun blev taget delvist hensyn til de beviser vedrørende den manglende betalingsevne, som CCPL-koncernen havde fremlagt.
 - Der blev ikke i den anfægtede afgørelse, selv om den alvorlige krise, som sagsøgerne befandt sig i blev anerkendt, taget tilstrækkeligt hensyn dertil ved gradueringen af sanktionen.

Sag anlagt den 10. september 2015 — Italmobiliare m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-523/15)

(2015/C 354/64)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Italmobiliare SpA (Milano, Italien), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Italien), Sirap France SAS (Noves, Frankrig), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Østrig), Petruzalek kft (Budapest, Ungarn), Petruzalek s.r.o. (Bratislava, Slovakiet), Petruzalek s.r.o. (Břeclav, Tjekkiet) (ved advokaterne M. Siragusa, F. Moretti og A. Bardanzellu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Indledningsvis foranstaltes udførelse af en økonomisk undersøgelse ved en sagkyndig.

- Afgørelsen annulleres, for så vidt som det deri fastlås, at Linpac kan indrømmes en bødefritagelse i henhold til Kommissionens meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager (»meddelelsen«).
- Afgørelsen annulleres, for så vidt som også Italmobiliare tilregnes den sanktionerede adfærd og således pålægges solidarisk ansvar for betaling af bøderne.
- Bødernes størrelse nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende søgsmål er rettet mod den samme afgørelse, som er anfægtet i sag T-522/15, CCPL m.fl. mod Kommissionen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af meddelelsen og af ligebehandlingsprincippet, idet Kommissionen har indrømmet Linpac en bødefritagelse, selv om de fornødne betingelser fastsat i meddelelsen ikke var opfyldt.
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, af retssikkerhedsprincippet, af princippet om personligt strafansvar og af princippet om uskyldsformodning som omhandlet i artikel 6, stk. 2 og artikel 7 i den europæiske menneskerettighedskonvention (»konventionen«) og artikel 48 og 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»Nicechartret«), af den grundlæggende ejendomsret i henhold til artikel 1 i til-lægsprotokollen til konventionen, konventionens artikel 14 samt Nicechartrets artikel 17 og 21 og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet, idet Kommissionen med urette har pålagt Italmobiliare solidarisk ansvar som moderselskab for handlinger, der kunne tilregnes kontrollerede selskaber.
3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, af artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1), af retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 (»retningslinjerne«) samt af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet i forbindelse med fastlæggelsen af følgende kriterier/parametre for beregning af sanktioner: (i) afsætningsens værdi, (ii) overtrædelsens grovhed, (iii) entry fee, (iv) tilpasning af grundbeløbet (særligt manglende hensyntagen til den krise, sektoren befinder sig i), (v) bødeløftet i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 og (vi) utilstrækkelig bødelempelse som følge af procedurens lange varighed samt afslutningsvis tilsidesættelse af artikel 101 TEUF, af retningslinjerne og af begrundelsespligten med hensyn til afslaget på anmodningen om anvendelse af punkt 35 i de nævnte retningslinjer.
4. Fjerde anbringende: Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Den Europæiske Unions Ret i henhold til artikel 31 i forordning nr. 1/2003 gør brug af sin fulde prøvelsesret og, også i tilfælde af, at de ovennævnte anbringender forkastes, erstatter Kommissionens vurdering med sin egen og under alle omstændigheder nedsætter de samlede bøder, der blev pålagt ved afgørelsen.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 16. juli 2015 — ZZ mod Europa-Kommissionen

(Sag F-103/15)

(2015/C 354/65)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat C. Falagiani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Kommissionens afgørelse om tilbageholdelse af et beløb på 14 207,60 EUR i sagsøgerens pension i form af tilbagebetaling af udgifter, der vedrører hospitalsindlæggelse af sagsøgerens hustru, annulleres som følge af Personalerettens dom, hvorved Kommissionens oprindelige afgørelse om, at sagsøgeren skulle afholde alle de hospitalsudgifter, der måtte betragtes som uforholdsmæssigt store, blev annulleret.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen i strid med Personalerettens dom af 16. maj 2013 og i overensstemmelse med de påstande, som er angivet i stævningen, ulovligt har tilbageholdt et beløb på 14 207,60 EUR i sagsøgerens pension.
- Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale det ulovligt tilbageholdte beløb på 14 207,60 EUR til sagsøgeren, med tillæg af morarenter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 31. juli 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-111/15)

(2015/C 354/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis og N. Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at yde sagsøgeren og hans ægtefælle godtgørelse af udgifterne vedrørende tre regninger for lægeligt indgreb og behandlinger i forbindelse med den cancer, som hun lider af.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen om afslag på godtgørelse af opgørelserne 67, 68 og 72 vedrørende sundhedsydelse til sagsøgerens ægtefælle.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 20. august 2015 — ZZ mod Europol**(Sag F-119/15)**

(2015/C 354/67)

Processprog: hollandsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne W.J. Dammingh og N.D. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Europol's afgørelse, truffet til opfyldelse af en dom afsagt af Retten, om bekræftelse af afvisningen af at tildele sagsøgeren en tidsubegrænset kontrakt og om at tilbyde ham et fast beløb, hvis størrelse ifølge sagsøgeren ikke er tilstrækkeligt til at kompensere for det tab, som han hævder at have lidt som følge af den manglende opfyldelse af Rettens domme.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Europol's afgørelse af 29. juli 2014, for så vidt som sagsøgeren ved denne afgørelse ikke tildeles en tidsubegrænset kontrakt og for så vidt som han heri tilbydes et kompenserende beløb på 10 000 EUR, samt af afgørelsen af 22. maj 2015, for så vidt som der heri sker afslag på den klage, som sagsøgeren indgav over afgørelsen af 29. juli 2014.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder også advokatudgifter.

Sag anlagt den 20. august 2015 — ZZ mod Europol**(Sag F-120/15)**

(2015/C 354/68)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne W.J. Dammingh og N.D. Dane)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Europol's afgørelse, truffet til opfyldelse af en dom afsagt af Retten, om bekræftelse af afvisningen af at tildele sagsøgeren en tidsubegrænset kontrakt og om at tilbyde ham et fast beløb, hvis størrelse ifølge sagsøgeren ikke er tilstrækkeligt til at kompensere for det tab, som han hævder at have lidt som følge af den manglende opfyldelse af Rettens domme.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Europols afgørelse af 29. juli 2014, for så vidt som sagsøgeren ved denne afgørelse ikke tildeles en tidsubegrænset kontrakt og for så vidt som han heri tilbydes et kompenserende beløb på 10 000 EUR, samt af afgørelsen af 22. maj 2015, for så vidt som der heri sker afslag på den klage, som sagsøgeren indgav over afgørelsen af 29. juli 2014.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder også advokatudgifter.

Sag anlagt den 21. august 2015 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-121/15)**

(2015/C 354/69)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annulation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning til den stilling, som var genstand for meddelelse om ledig stilling KOM/2014/2036, baseret på manglende overholdelse af betingelsen om afbrydelse af kontrakten i en periode på seks måneder før ansættelsen af en ansat, som tidligere havde været ansat på kontrakt i lønklasse AT2c, i medfør af skrivelse D(2005)18064 af 28. juli 2005 fra GD HR, samt påstand om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 22. maj 2014, hvori GD RRHH modsatte sig ansættelsen af sagsøgeren.
- Om fornødent annulation af afgørelsen af 14. november 2014 om afslag på klagen.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens økonomiske og ikke-økonomiske tab som følge af disse afgørelser, idet dette tab, med forbehold for en ny opgørelse heraf, fastsættes til 326 275 EUR, og idet den tildelte erstatning skal tillægges indekserede morarenter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 22. august 2015 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-122/15)**

(2015/C 354/70)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvorved anvendes de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten er ulovlig.
 - Afgørelsen af 6. januar 2015, som bekræfter overførslen af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren havde erhvervet før sin tiltrædelse af tjenesten, i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af 3. marts 2011, annulleres.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA